

معرفی اقدامات شاخص و ابتکارات مردمی

الگوهای

یکشنبه های

ارائه دهنده:

سید اسماعیل سجادی

انتخابات

موضوع:

انتخابات فرصت رشد

طرح:

بهمن ماه ۱۴۰۲

تاریخ:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

انتخابات؛ فرصت رشد

اتفاقی که صورت می‌گیرد این است که یک مجموعه ای، یک جمعیتی در شیراز برای اینکه صحنه انتخابات، صحنه سیاسی شیراز را، صحنه رقابتی که در واقع برای انتخابات مجلس شکل گرفته را شفاف بکند، مردم را آشنا بکند با ظرفیت‌های واقعی که در صحنه در واقع حضور پیدا کردند، در واقع بستری را فراهم کرده که در آن کاندیدها می‌توانند به صورت در واقع کاملاً بدون ترجیح بر همدیگر، بر اساس بیانیه‌هایی که منتشر کرده جمعیت بیابند ثبت نام بکنند و اعلام آمادگی بکنند برای اینکه در گفت‌وگو حضور پیدا کنند. گفت‌وگو به این صورت است که کاندیدها برابر دورین قرار می‌گیرند، با تصور اینکه پشت این دورین مردم هستند و تمام گفت‌وگو از ابتدا تا انتها هیچ قطعی ندارد، و هر اتفاقی هم طبیعتاً ممکن است بیوفتد مثل یک لایو در واقع با آن برخورد می‌شود و در طی آن سوالاتی که کمک نمی‌کند که دیدگاه اصولی نامزد روشن بشود برای مردم، در واقع مطرح می‌شود و نامزدها فرصت پیدا می‌کنند که خودشان را معرفی بکنند و دیدگاه‌هایشان را تشریح بکنند و این ویدیوها بعد اینکه ضبط شد، بدون هیچ گونه تقطیع و تدوین خاصی منتشر می‌شود.

به این معنا که هیچ قطعی وجود ندارد و هیچ تقطیعی هم صورت نمی‌گیرد. منتشر می‌شود و در اختیار افراد قرار می‌گیرد. در حین این فرآیند، در واقع اتفاقی که صورت می‌گیرد، یک تعهدنامه ای هم در واقع جمعیت تهیه کرده است، عنوانش را گذاشتیم تعهد به مردم، در واقع تعهد به مردم بندهایی دارد که هیچ کدام از آنها اختصاصی و ربطی به جمعیت تهیه کننده این تعهد نامه ندارد. این تعهدی است که در واقع نامزدها فکر می‌کنند که باید به مردم ایران بدهند و این تعهدنامه منتشر شده قبل اینکه نامزدها بیایند جلوی دوربین این تعهدات را می‌توانند ببینند و مردم هم دیدند. اینجا حاضر می‌شوند و مطالعه می‌کنند. اگر نکته ای دارند، بحثی در رابطه با هر کدام از بندها دارند یا کلیتش برایشان محل سوالی هست، همانجا جلوی دوربین مطرح می‌کنند، نکته شان را می‌گویند، جوابش را می‌شنوند، توضیح ما را می‌شنوند و اگر پذیرفتند، طبیعتاً امضا می‌کنند و اگر نخواستند هم امضا نمی‌کنند و طبیعتاً صلاح خود را بهتر می‌دانند. این ویدیوها منتشر می‌شود، در اختیار مردم قرار می‌گیرد. در ادامه این مسیر ما بازخوردی که داشتیم این است که خب نامزدها وقتی با سؤالات اساسی که قرار است دیدگاه‌های کلیشان را نسبت به جایگاه و کارکرد ویژه یک نماینده، کارکرد جایگاه مجلس و انتظارات ایجابی که از هرکدام از نمایندگان می‌رود، روشن کردند،

به نظر آمد که بضاعت درخوری، در خور شأنی در صحنه وجود ندارد، یعنی به این معنا که ظرفیت اجتماعی که می‌تواند مردم را به معنای واقعی نمایندگی بکند، مسائل مربوط به نمایندگی کند، صدای مردم باشد، خیلی در این صحنه، خیلی درخششی ما ندیدیم. و این یک واقعیتی بود که محل اثر باید درباره آن توضیح دهیم که چرا؟ ولی به عینه مشاهده شد، افراد وقتی جلوی دوربین قرار گرفتند مشخص شد که حرف خاصی و ایده خاصی برای این حوزه ندارند. صرفاً یک احساس تکلیف در واقع سطحی کردند یا انگیزه‌های خاصی دارند، برای پیگیری بعضی مسائل که الزاماً منطبق بر وظایف نمایندگیشان هم نیست، یعنی پیگیری یک مسائلی که یک قشر خاصی در یک حوزه ای مربوط می‌شود. بنابراین روشن شد و اینکه این واقعاً وقتی که وارد صحنه مشکل و سخت مواجهه با مسائل کشور می‌شوند، آیا نگاهشان، نگاه تبیینی شان، چهارچوب ذهنیشان آیا شکل گرفته برای مواجهه با این صحنه یا نه که این هم مشخص است که بسیاری از کاندیداها در واقع این تلقی را ندارند و در واقع به عنوان کسی که می‌خواهد خودش را در معرض رأی مردم قرار دهد که در واقع یک شناخت دقیقی از مسائل کشور و وظایفی که بر عهده نماینده قرار می‌گیرد باید داشته باشد، ندارد.

برنامه‌ای است که در ادامه این بحث ما در دور دوم این دوستان را، مجدداً یک تعدادی‌شان را که به نظر می‌رسد یک سطحی از حرف‌ها را در واقع می‌توانند مطرح کنند، یک سری مباحث را بهتر از سایرین متوجه هستند، می‌توانند مطرح کنند را، این‌ها را دعوت می‌کنیم و گفت‌وگو از حالت فردی تبدیل می‌شود به گفت‌وگوهای جمعی، میزگردی که سه نفر از این افراد جمع می‌شوند و دعوت می‌شوند و گفت‌وگو بینشان شکل می‌گیرد. در واقع بحثی در می‌گیرد و ما امیدوار هستیم در دل این گفت‌وگوها فرصتی برای رشد فراهم شود. برای مردم، برای مخاطبین، عامه مردم، حتی برای کنشگران، برای فعالان، حتی برای خود کاندیدا از دل این گفت‌وگوها، سؤالاتی برایشان مطرح می‌شود، تأملاتی برایشان مطرح می‌شود در واقع نگاه جدیدی، توجه ویژه‌ای به بعضی از زوایای وظایف نمایندگی پیدا نمی‌کند که می‌تواند طبیعتاً در ادامه کمکی باشد به اداره بهتر جامعه و اصلاح حکمرانی و وظیفه ما و هدف ما از اصل و اساس همین بوده، در واقع هدف بوده و بنابراین عنوانی که در واقع انتخاب شده بر این اساس بوده که انتخابات را به عنوان یک فرصت رشد، استفاده شود. این مدل یک مدل تجربه شده‌ای است که در انتخابات شورای شهر شیراز، از انتخابات قبلی شورای شهر که ویدئوهایی ضبط شد از کاندیداها و منتشر شد.

بعد متوجه شدیم که در کشور هیچ کس دیگر این کار را نمی‌کند، یک تلقی وجود دارد در جمعیت و آن هم این است که در واقع حلال مشکل مردم، حلال مشکل جامعه در واقع حضور و مشارکت توده مردم در صحنه است و این تلقی بعضی وقت‌ها متضاد با بعضی از تصوراتی که بعضی از گروه‌های سیاسی در واقع پمپاژ کردند، بعضی از فعالین سیاسی دارند. در رابطه با اینکه القا می‌کنند که حل مشکل جامعه در گرو رأی آوردن گروه خاصی است و فرد خاصی است و هدفشان را از انتخابات رأی یک فرد و یک شخص قرار می‌دهند. این از نظر ما در واقع یک آدرس اشتباه است. از نظر ما یک تبیین غیرمنطبق با تفکر دینی و اندیشه دینی و اسلامی و انقلابی است که خسارت‌های بسیار زیادی را به بار آورده است. مشخصاً کسی که هدفش از انتخابات این است که فکر نمی‌کند باید کسی رأی بیاورد که آن مشکل را حل بکند، معمولاً این آدم و این جریان در طول زمان نمی‌تواند طرفدار مشارکت حداکثری مردم باشد.

بنابراین، یک سازوکارهایی به تدریج حاکم می‌شود که گروه‌های سیاسی، گروه‌های مختلف، طیف‌های سیاسی که در واقع مشارکت و رقابت را ذبح نمی‌کند برای هدفی که به نظر مقدس است، من می‌خواهم صالحان حاکم بشوند، من می‌خواهم آدم‌های خوب بروند، مناصب و پست‌ها را در اختیار بگیرند.

بنابراین من می‌خواهم و بنابراین سازوکارم را بر این اساس قرار می‌دهم که این آدم رأی بیاورد، این لیست رأی بیاورد، این گروه رأی بیاورد. خب این از نظر ما فساد در اندیشه است، این از نظر ما انحراف از اندیشه امام و رهبری است. رهبری صریح می‌فرمایند که برای من اولویت مشارکت پرشور مردم در صحنه است. ما از مشارکت پرشور مردم در صحنه بهره‌مند می‌شویم، ما از حضور توده مردم حکومت دینی برپا کردیم، ما از اینکه مردم را دعوت کنیم که حضور مؤثر در حوزه سیاست و صحنه اداره کشور داشته باشند، به این معنا منتفع شدیم، این قدر منتفع شدیم که توانستیم حکومت دینی برپا کنیم. بنابراین هر چیزی که به این لطمه بزند و این را خدشه‌دار کند و به این آسیب بزند حتماً در تضاد با اندیشه امام و آقا است و در تضاد با اندیشه دین است.

تصور ما این است که در واقع باید با این مدل‌هایی که و این سازوکارهایی که بعضی از آنها حاکم هستند در گروه‌های سیاسی به هر ترتیب باید مقابله کرد و آنها را اصلاح کرد.

یک پیامی ناشی از عملکرد واقعی فعالیت گروه‌های سیاسی، صحنه اداری کشور القا شده به مردم که شما الان در صحنه جامعه به صورت واقعی وقتی با یکدیگر صحبت می‌کنید، می‌خواهید صحبت کنید.

واقعاً شور و نشاطی که انتظار می‌رود برای یک انتخابات بسیار مهمی مثل انتخابات مجلس شورای اسلامی و انتخابات خبرگان رهبری، در واقع حاکم باشد و دیده بشود، این مشهود نیست و سؤالات بسیار جدی وجود دارد نه در اقشاری که ما ممکن است احساس کنیم یک فاصله‌ای از مثلاً انقلاب دارند نه در بدنه انقلابی در بدنه در بدنه متدینین، در بدنه علاقه‌مندان به اسلام سؤالات جدی وجود دارد در مورد اثربخشی، در مورد اینکه رأی ما دقیقاً قرار است چه کاری را انجام دهد و چه اتفاقی قرار است رقم بخورد و این حرف‌هایی که بسیار گروه‌های سیاسی می‌گویند کدام یک از آنها جدید و کدام یک از آنها قبلاً امتحان نشده است و امتحان خود را پس نداد و نتوانسته و توانسته بر مسائلی که جامعه آنها را، حل بکند و روبه‌جلو حرکت کند. واقعیت این است که اینها سؤالات جدی هستند که بعضی از آنها سؤالات به حقی هستند که جواب مشخصی هم برای آنها وجود ندارد، مگر آنکه برگردیم به تبیین‌های امام و از آن زاویه دوباره نگاه کنیم به جامعه و از آن زاویه به مردم نگاه کنیم.

انتخابات در نگاه امام اصل اداره کشور است. زیرا امام قائل است به اینکه کشور را باید بر اساس نظر مردم اداره کرد. وقتی کشور بر اساس نظر مردم اداره شود،

شما موظف هستید که مردم را بر اصل مسائل آنها و پیچیدگی مسائل واقعی آنها در جامعه روبه‌رو کنید، یعنی در واقع در مسائل واقعی و جدی و پیچیده و چندلایه جامعه با مردم باید حرف زده شود.

در رابطه با یکی از چالش‌های اساسی مردم، یعنی سازوکار حاکمیت، باید با مردم صادقانه بحث شود. آیا مشکل اصلی ما این است که نمی‌توانیم انتظارات حداقل مردم را برآورده کنیم؟ آیا دیدگاه‌ها و طرح‌های کارشناسی ما به خواست مردم توجه نمی‌کنند؟ آیا اراده‌های سیاسی ما باید از پایگاه‌های دینی برای تحقق اراده مردم باشند؟ در واقع، در لایه‌های مختلف حاکمیت، نقص‌هایی وجود دارد که مانع نمایندگی صحیح مردم می‌شوند.

این سازوکارها باید اجازه دهند که نمایندگان سیاسی واقعی مردم در مجالس و ظایف خود را به خوبی انجام دهند و وفادار به خواست‌های عمومی باشند.

از تابستان فرایند انتخابات به صورت عملیاتی شروع می‌شود؛ اما فرصت واقعی به شناخت مردم از نامزدها تکان نمی‌خورد، همان فرصت یک هفته پایانی منتهی به رأی‌گیری قرار داده شود، مثلاً برای حوزه‌ای مثل شیراز و زرفام که آنجا بسیار بزرگ است، دو شهرستانی هستند که جمعیت بسیار زیادی و وسعت جغرافیایی بسیار زیادی و تنوع گستردگی زیادی دارد.

به صورتی باید طراحی شود که مردم ناچار باشند هفته آخر شاهد زدو خورد پوسترها و اقلام تبلیغاتی نامزدها در سطح خیابان‌ها باشند و بخواهند براین اساس نامزد موردنظر خود را بشناسند.

الان انتظار این شده است که یک کنشگر سیاسی، تحلیل‌گر سیاسی و نامزد انتخابات وارد صحنه شود، و در یک یا دو پاراگراف مسئله‌شناسی خود را بگوید. اولویت‌سنجی خود را بگوید، آسیب‌شناسی خود را بگوید رویکرد خود را بگوید تجویز خود را بگوید. نمی‌شود چگونه بگوید اصلاً چه فرهنگی است که ما درست کردیم. چرا اجازه بسط مسائل را نمی‌دهیم. اجازه نمی‌دهیم درباره مسائل حرف زده شود به مردم بگذارید اگر جایی خالی است، بگذارید متوجه شویم که خالی است. شاید کسانی که ادعا می‌کنند و نگاه کارشناسی دارند و نگاه دقیقی تری دارند حضور پیدا کنند، در مردم و سیالات دقیق مردم قرار بگیرند؛ اگر شما توانمند هستید، اگر عالم و صادقانه به ادعای خود کار می‌کنید، چرا نتوانستید مسائل مردم را حل کنید، چرا ما رد نشدیم از این مسائل چرا فهرست مسائل اصلی کشور، کم نمی‌شود و به تعداد آن افزوده می‌شود. سؤالات مهمی هستند که وجود دارد و باید درباره آنها حرف زده شود.

اینکه خاک بریزیم در آنها و آنها را پیوشانیم و از آن رد شویم کمکی به مشارکت نمی‌کند و این را هم من عرض کنم هرکس از ظن خود و آسیب‌شناسی که دارد یک کاری در صحنه انتخابات برای پور شورتر شدن صحنه انتخابات نمی‌کند.

از موضوعی الان چند روز مانده است به انتخابات، به روز برگزاری انتخابات چند روز مانده است آیا فعالیت و نشاط و آن طراوت و شوری که انتظار می‌رود در صحنه انتخابات و صحنه جامعه دیده شود؟ اگر دیده می‌شود با همدیگر تعارف نکنیم برمی‌گردیم به سؤالات اساسی سؤالات سخت ببینیم که کجا بایستیم.

جامعه صداقت را می‌پذیرد و اگر ما بفهمیم که جایی اشتباه کردیم و برگردیم و سعی کنیم تصحیح کنیم. جامعه سلامت ما را می‌فهمد و می‌پذیرد. سعی می‌کند ما را بپذیرد به شرطی که در چهارچوب درستی قرار بگیریم.

پرسش و پاسخ

سؤالات مربوط به کاندیدها را چطور طراحی می‌کنید؟ (اتاق فکری دارید بابت این کار)

بله ما این برآمده از یک تبیین است برآمده از یک نگاهی است که در واقع این خروجی آن است.

آن از دل در واقع تعامل در انقلاب اسلامی است که شکل گرفته است. انقلاب اسلامی چیست؟ کدام اسلام این انقلاب اسلامی را رقم زده است؟ کدام نگاه جمهوری اسلامی را پایه گذاری کرده است که اعتقاد دارد که این مراجعه به آرا مردم، دینی است؟ دین به این صورت می گوید جمهوریت و این مختص نگاه دین است. آیا این نگاه عمومیت دارد در بدن یک انقلابی؟ ما این سؤال را از خودمان پرسیده ایم. آیا ما جمهوریت که در اسلام الان در نظام جمهوری اسلامی برقرار است را می توانیم توضیح بدهیم و منتسب کنیم به دین، به سیره و سنت امیرالمؤمنین و قبل از ایشان رسول اکرم یا خیر.

ما بازگشتیم به این سؤالات، برگشتیم به این سؤالات اینکه امام با چه نگاهی به این انقلاب کرده و از دل تأمل در نگاه حضرت امام اقدامات حضرت امام مدل و سبک حضرت امام ما به تعبیری رسیدیم، از دل آن تبیین برای انتخابات تجویزهایی طبیعتاً تولید می شود، یکی از آنها این است که انتخابات را فرصت رشد بدانیم. مطلقاً نمی تواند هدف از انتخابات، انتخاب اصلح باشد نمی تواند! نمی تواند هدف من از حضور در انتخابات، انتخاب یک فرد باشد؛ انتخاب فردی که فکر می کنم اصلح هست باشد، بله، برنامه من باید این باشد، اما هدف من نمی تواند باشد.

هدف حتماً رشد جامعه باشد مثلاً از دل آن تبیین‌های موازی حالا نمی‌خواهم بگویم موازی تبیین‌هایی که در کنار تبیین و نگاه حضرت امام وجود دارند و نگاه حضرت آقا وجود دارند، این تلقی در واقع ترویج می‌شود که باید در انتخابات وحدت کنیم مثلاً: چرا باید وحدت کنیم، انتخابات جای شنیدن تبیین‌ها و طرح بحث‌های مختلف از زوایای مختلف است، می‌گویند باید وحدت کنیم چرا باید وحدت کنیم؟ چون باید پیروز میدان باشیم. ببیند هدفشان را پیروزی قرار می‌دهند. هدف انتخابات انتخاب اصلح است می‌گوید پس حتماً باید اصلح برود داخل چون باید پیروز میدان باشیم پس لوازم بردن می‌شود یک، دو، سه، چهار به کارهایی تن می‌دهد و کارهایی را تجویز می‌کند که در دین وجود ندارد به تبیین امام نیست تبیین رهبری نیست. نتایج هم الان می‌بینیم ما بعضی از رفتارهایی را که در جامعه می‌بینیم را مشخصاً منتسب می‌کنیم به این نگاه می‌گوییم که شما اجازه ندادید مردم درگیر مسئله شوند، شما می‌خواستید برنده شوید و یک کاری کنید که برنده شوید و کسی که به نظر ما اصلح است برود بر روی صندلی بنشیند، فکر کرده هدف از انتخابات این است و اشتباه کردید و این اشتباه را هزینه آن را مردم می‌پردازند، هزینه آن را انقلاب می‌پردازد. هدف این نبود برنده شوید معلوم بود که اگر کسی به شما رأی می‌دهد شما سالم و با اصلح هستید این مشخص است،

هدف نمی‌تواند این باشد هدف باید این باشد که مردم تبیین‌های مختلف را بشنوند مردم رشد کنند، مردم هزار مسائل از زوایای مختلف ببینند، درگیری با مسئله بینند این حلال مشکل است و بعد برانگیخته بشوند، بعد آن را مسئله خودشان بدانند. بعد با مسئله درگیر بشوند، بعد رشد کنند بعد بگویند من می‌روم مسئله را حل می‌کنم. این‌گونه نیروی انسانی رشد می‌کند. در این مقطع انتخابات که ليله القدر نظام است که مبدأ تحول است که همه اتفاق‌ها می‌توانست رخ بدهد تخریب کرده و این فرصت را از بین برد. به بدنه القا کردید که ما باید اصلح را بفرستیم برای مجلس، اصلح باید رأی بیاورد؛ بنابراین شلوغ نکنید؛ بنابراین یک آدم مختلف را وارد صحنه نکنید؛ بنابراین خیلی حرف نزنید؛ بنابراین نمی‌خواهد که خیلی تعریف کنید همین لیست و همین که ما می‌گوییم که نتیجه آن این است دیگر نتیجه‌اش این ظرفیتی است که ناامیدکننده است ولی بخشی از بدنه مردم است واقعی است واقعیت شما الان این است؛ واقعیت صحنه شما این است. سؤال دیگری که پرسیدند این است آیا بین سؤال‌هایی که از کاندیدها می‌کنید و نمایندگان فعلی آیا تفاوتی دارد؟ بله، حتماً بین کسی که تازه آمده و حالا تازه می‌خواهد چهارچوب اندیشه توضیح بدهد و فهم خود را از مسائل توضیح بدهد، رویکرد خود و راهکارهای خود را می‌خواهد توضیح دهد،

با کسی که چهارسال، هشت سال دوازده سال در مجلس بوده است، حتماً تفاوتی وجود دارد؛ یعنی آن کسی که می‌خواهد بگوید باید این‌گونه باشد به او می‌گوییم خیلی خوب، شما می‌گویید که باید این‌گونه باشید شما باید دوازده سال در مجلس بودید هشت سال در مجلس بودید چهارسال دوره قبل در مجلس بودید، در صحنه عمل چه انعکاسی داشتید. نشان بدهید که بینم چه کاری انجام داده‌اید یعنی حتماً سؤالات متفاوت است و اگر ویدئوها را دوستان ببینند به اشتراک گذاشته شود اینجا حتماً می‌دانند که نمایندگان که در واقع نمایندگان که وارد مجلس به صورت یک دوره دودوره سه دوره بعضاً حضور داشته در مجلس با کسی که طبیعتاً یک احساس تکلیف کرده است یا احساس تعلق خاطری به نظام و انقلاب و یا هر چیزی داشته است و تازه در صحنه آمده یک تعبیری و یک نگاهی دارد تفاوت دارد. از این جهت آن نماینده باید در صحنه عمل هم کارنامه خود را توضیح دهد توضیح قانع‌کننده‌ای بدهد که در واقع مردم متوجه شوند که اگر ایشان نقش و ادعا هم دارد یا همچنین حرفی زده است آیا توانسته ذره‌ای از آن را محقق کند یا خیر.

چطور این نمایندگان، حالا کاندیده‌ها چون یک شور و شوقی دارند؟ تمایل آنها برای شرکت این قبیل برنامه‌ها خیلی بیشتر است،

چطور نمایندگان و کاندیده ها قانع می‌شوند که یعنی چه مزیتی دارد این برنامه و طرح شما برای کاندیده ها و نمایندگان فعلی و حالا هر نماینده مجلس؟

واقعیت این است که سازوکار صندوق رأی که در نظام جمهوری اسلامی طراحی شده و تعبیر شده افراد را خاضع می‌کند. وقتی احساس کنند که جاهایی هست که می‌توانند حرف‌هایشان را به مردم بزنند، با مخاطب ارتباط بگیرند و با مخاطب جدید ارتباط بگیرند و توضیحات خود بدهند معمولاً استقبال می‌کنند. ممکن است ده روز دیگر و ممکن است دو هفته دیگر این جوری نباشد؛ ولی در این ایام معمولاً استقبال می‌کنند خاضع هستند و حاضر هستند که در جمع‌های مختلف شرکت کنند و حرفشان را بزنند در واقع دستشان رو سینه خود قرار دارد در گروه‌ها و جوامع مختلف شرکت می‌کنند. ماهم در کنار بقیه مردم در واقع دعوت کردیم از آنها و خواستیم که حالا به جای اینکه که در جمع‌های چند نفره حرف بزنند، با مردم حرف بزنند. رو به دوربین صحبت کنند و ما این را بدون در واقع هیچ فاصله‌ای منتشر کنیم که در واقع همه ببینند در واقع گزارششان را و حرف‌ها تبیینشان را بشنوند به همین ترتیب که در واقع عرض کردم حاضر شدند که جلوی دوربین هم توضیحاتی بدهند. البته خصوصیات نمایندگان نیز مؤثر است، تمام نمایندگان مثل هم نیستند در همین شیراز هم نمایندگانی بودند که حالا من عرض می‌کنم،

با اینکه دعوت کردیم از آنها اما حاضر نشدند جلو دوربین بنشینند و حالا که دوربین را دیدند حاضر نیستند که جلوی دوربین صحبت کنند و پشت دوربین اگر خواستید می‌توانیم دو ساعت باهم بحث و حرف می‌زنیم هرچقدر که لازم است؛ اما جلوی دوربین حاضر نیستیم بزنیم و این مزیت داشتند. دیگر یعنی این تفکر داشتند که این حرف‌ها مستقیم با مردم مطرح نشود این هم نکته‌ای بود.

آیا سازوکاری دارید برای صیانت از این اتفاقی که می‌فتد، یعنی یکی تعهدنامه‌هایی از این اتفاق‌هایی که می‌فتد. آیا در طول دوره چهارساله هم تجربه شما جمعیت تحولی کارآمدی برنامه‌ای دارد که اینها را پیگیری کند و اینها را ارزیابی کند و اینها را به مردم اطلاع بدهد؟ بله حتماً ما برنامه داریم که پیگیری می‌کنیم و منتها نکته این است که این تعهد فراتر از تعهدی است که به جمعیت داده می‌شود و توان جمعیتی و توان مشخصی هم هست تعهد به مردم در منظر پروردگار هست، در محضر مردم انجام می‌دهند، این در واقع تعهد مهمی هست که جلوی دوربین در واقع امضا می‌گیریم امضا آنها هم جداگانه ضبط می‌کنیم همه آنها را آپلود کردیم که دوستان بتوانند ببینند. ما به سهم خودمان حتماً پیگیری خواهیم کرد؛

اما عرض می‌کنم که این نکته خیلی مهم این است که سازمان و مجلس در جمهوری اسلامی ایران بسیار قدرتمند است و نماینده مجلس در واقع مسئولیت آهین دارد یعنی قدرت بسیار زیادی دارد، تأثیرگذاری بسیار زیادی دارد و اینکه آیا در این چهار سالی که نماینده هست می‌شود متعارض شد یا نمی‌شود. می‌شود با آن درگیر شد. اما متعرض نماینده کسی نمی‌تواند بشود به دلیل نگاهی که در واقع خبرگان قانون اساسی داشتند. نگاهی که جمهوری اسلامی و جایگاه مجلس و نمایندگی داشتند و اینکه این آدم این کسی که نماینده می‌شود قرار است چه کاری انجام دهد که این مسئولیت آهین را به آن واگذار کرده‌اند؛ یعنی باید یک نمایندگی کرده یک درگیری باید با اعضا قدرت ایجاد می‌کرد که به نفع مردم باید تصحیح می‌کرد.

هناسبات را با قدرت و به این دلیل در واقع مسئولیت را به او دادند. انتظار ما این است که یعنی ما این کار را انجام داده‌ایم به عنوان اینکه، این کار یک الگویی ایجاد شود به شرطی که شاید به یک فرهنگ تبدیل بشود که همه فعالین سیاسی، اجتماعی در محله‌ها و در شهرهای کوچک و شهرهای بزرگ که بروند بنشینند، سر مسائل اصلی‌شان تأمل کنند، سؤالات مرتبط با حوزه نمایندگی را و وظایف شخص نماینده و جایگاه مجلس را استخراج کنند و از نمایندگان خود سؤال کنند و اینها را با مردم روبه‌رو کنند.

اجازه بدهند انتخاب دقیق‌تری، انتخاب بهتری شکل بگیرد. یکی از مسائل و گرفتاری ما الان این است که متأسفانه بعضی از نامزدها در صحنه هستند الزامات اولیه یک کسی که می‌خواهد وارد حکمرانی شود نه می‌دانند و نه واجد آن هستند. این خیلی گریه‌آور و مطالبه‌ای هم احساس نمی‌کنند، یعنی احساس نمی‌کنند که نیاز بوده است که من باید این موردها را بدانم و می‌خواهم وارد صحنه مثلاً قانون‌گذاری و ترمیم و وارد حوزه مجلس شوم.

بنابراین، ما در واقع در خدمت شما هستیم، دوستانی که دوست دارند و می‌خواستند که این کار را انجام بدهند و ادامه بدهند با مدل و فهم و اقتضائات منطقه، محله و شهر، استان خود ما در خدمتشان هستیم. دوست داریم مرتبط شویم به اینکه شما الان عرض کردم برای اینکه تجربه‌های شما را ما داشته باشیم که تجربه‌های خود را تکمیل کنیم و مرتبط باشیم و یک زنجیره باشیم.

ما بخشی از کارهایمان علت بعضی از مشکلات کشور و این مشکلات یک راه‌حل مهم دارد و آن هم ما هستیم. یعنی بعضی از این مشکلاتی که من الان عرض کردم در فرهنگ سیاسی ما ایجاد شده است؛ ایجادکننده بخشی از آن ما خودمان هستیم و رفع کنند آن هم ما هستیم.

بیا بید کمک کنیم که این مشکل را حل کنیم و این فرهنگ سیاسی که مثل هوایی است که آن را تنفس می‌کنیم این‌طور برای ما در واقع اشراف داشته باشد و این را تصریح کنیم و اجازه بدهیم که در واقع استعدادها شکوفا شود و اجازه دهیم که نخبگان و خبرگان احساس کند که می‌توانند مؤثر باشند، مردم احساس کنند که رأی‌شان می‌تواند به شدت مؤثر باشد. کارکردی از مجلس آیا در ذهن مردم ایجاد کرده‌ایم از نهاد انتخابی مهم مجلس که الان انتظار داریم با شور و شغف بیایند پای صندوق‌های رأی یا خیر. یک پیام متضادی داده‌ایم و احساس کرده‌ایم که حالا این، این کاره‌ای نیست در واقع خیلی توان نداریم. خودش را انجام می‌دهد. این پیام‌های در واقع خیلی خطرناک و مسمومی که بعضی از افراد منتقل کردند این‌ها را باید بتوانیم ما تصحیح کنیم این را که من عرض کردم بر این است که بتوانیم یک تعاملی کنیم یا زنجیره‌ای بشوم یا یک شبکه‌ای شویم که هم یک قدمی برداریم برای ارتقای در واقع نظام جمهوری حکمرانی در نظام مقدس جمهوری اسلامی و مردم‌سالاری.

دینی که امام به ما هدیه داده است و در واقع به این معنا است که ما تکلیفمان را انجام دهیم، فکر می‌کنم ما تکلیفی بالاتر از این چون مخاطب فرهنگی هستند این را عرض می‌کنم...

و مهم‌تر از این نداریم ما اصالتاً متولی حکومت هستیم نه متولی یک حوزه جزئی بریده‌ای از حکومت که از یک حوزه فرهنگی. این را دقت کنید ما متولی حکومت هستیم ما وظیفه داریم که آن را ارتقا بدهیم و این را حفظ و درست کنیم، ما اگر در این زمینه بلندگیم نمی‌توانیم بریم گزارش بدهیم که من در فلان حوزه فرهنگی این کارها را کردم. این بی‌معنی است بی‌معنی است شما نمی‌توانید از جمهوری اسلامی که نظام حاکم دینی یک کشور روی خود را آن طرف کنید و بایستید یک کار تربیتی یک کار آموزشی، جهادی، هیئتی کنید و دلتان خوش باشد که دارید وظیفه خود را انجام می‌دهید نه شما وظیفه خود را انجام نمی‌دهید؛ بلکه دارید کار بدی می‌کنید؛ چون باید وظیفه را نسبت به اصلاً شما متولی اجتماع هستید، شما متولی حکومت هستید حکومت و دولت خواست شما را شما نمی‌توانید روی خود را اون ور کنید. این سؤال را از خودمان بپرسید و تعیین نسبت کنیم بین خودمان و مناسبات سیاسی و در واقع متعهدانه وارد صحنه بشویم. الان بچه‌های که علاقه‌مند هستند الان باید احساس کند که وارد صحنه شوند قبلش کجا بودید مگه این صحنه، صفحه‌ای است که الان برای شما ایجاد شده در طول سال نسبت به حوزه حکمرانی و حوزه سیاسی کشور چه موضعی داشتید و چه کنشی داشتید آیا این کار را می‌کردید آیا این همه انذار آقا را توجه کردید یا در واقع وظیفه‌مان را انجام دهیم یا الان یک دفعه به زبان آمده است که انتخابات مهم است.

